

nistrenes Udtalelser sige lige overfor den højtærede Justitsminister, at det skulde glæde mig, om det kunde lykkes ham gennem de Planer, han vil forelægge for Finansudvalget og Tinget angaaende Opførelse af de meget kostbare Bygninger til Optragelsesanstalten ovre i Jylland, virkelig at overbevise mig om, at den ikke er for kostbar. Jeg er fremdeles i nogen Tvivl i saa Henseende, men nu kunne vi jo afvente Resultatet af de nærmere Undersøgelser.

Med Hensyn til den højtærede Trafikministers Udtalelser, for saa vidt de vare rettede til mig, vil jeg for det første sige, at hele det Spørgsmaal om Betalingen af Telegrammerne ved Bestilling af Sovevogne er ikke for mig noget stort Spørgsmaal, og da det efter Ministerens Oplysninger kun drejer sig om 1,300 Kr., har det heller ikke finansielt set stor Betydning. Men den ærede Ministers Betænkelse, at naar vi ophævede den hidtil gældende Regel, saa vilde slet ingen skrive efter Billet, men alle vilde forlange Telegram, tror jeg dog, at Ministeren kan spare sig. Jeg kan ikke godt tænke mig, at der er ret mange, der skrive efter Billet, saa skulde man 3—4 Dage i Forvejen være betænkt paa at skulle rejse og at bestille Sovevogn, og jeg tror ikke, at mange ere saa forudseende. Det kan jo være, jeg tager fejl, men jeg maa maaske nævne et andet Forhold, der gør, at jeg har fundet Anledning til at omtale Spørgsmaalet, det er ikke for dets store økonomiske Betydnings Skyld, men for det irriterende, der er i Forholdet, saaledes som det nu er for enkelte rejsende. Hvis man f. Eks. glemmer en simpel Stok til en 50 Øre i en Jernbanekupé, og man opdager det og gaar hen paa Stationen og siger: Jeg har glemt min Stok, nu gaar den videre til den næste Station eller den næste By, saa ere de overordentlig elskværdige og telegraferer efter den, og spørger man saa, hvad det koster, sige de: Det koster ingenting.

Jeg skal for øvrigt ikke opholde mig videre ved det, men hvad derimod Anskaffelsen af Telefoner paa Statsbanestationerne angaar, nægter jeg ikke, at den ærede Ministers Oplysninger ikke særlig tilfredsstillende mig. Saa vidt jeg forstod Ministeren, har man Telefoner paa alle Købstadstationerne undtagen 3. Det siger jeg ikke noget imod, jeg erindrer ikke, der er bevilget Penge dertil, det siger jeg heller ikke noget imod, men det er dog et Vidnesbyrd om, at der er ikke noget i

Vejen for at gaa videre. Naar man altsaa har anskaffet disse Telefoner paa Købstadstationerne, haaber jeg, at man har gjort det ud fra den Betragtning, at det var i Publikums Interesse, og at man ikke har gjort det saa meget for Statsbanernes Personales Skyld. Men hvis den Betragtning lægges til Grund, er det af langt større Betydning for Publikum paa Landstationerne, der bo langt længere borte, end for Købstæderne; ud fra samme Betragtning er det langt mere paatrængende, langt mere retfærdigt, kunde jeg fristes til at sige, at anbringe Telefoner paa Landstationerne, hvor det kan gøres uden alt for store Vanskeligheder, end for Købstædernes Vedkommende. Men hvad der har gjort mig mest ondt at høre, var, at paa de 42 Landstationer, hvor man havde Telefon, maa Oplandets Beboere betale dem. Et af to, vi maa absolut kræve, enten at Købstadbeboerne værgo' skulle betale for deres Telefon paa Købstadstationerne, eller ogsaa maa vi give dem den gratis ogsaa paa Landet. At Landet skal betale for at faa Telefon, medens Købstæderne skulle have den gratis, det kunne vi selvfølgelig ikke have. Jeg skal ikke komme videre ind paa denne Sag, den egner sig vist langt bedre til Forhandling mellem Finansudvalget og Ministeren, men jeg har kun, foranlediget af Ministerens Oplysninger, villet gøre opmærksom paa, at som Forholdet er, er det vist ikke fuldt ud forsvaret.

Jeg er fuldt enig i de Betragtninger, der af forskellige Medlemmer ere fremsatte, gaaende ud paa, at vi ikke just her i Tinget kunne staa og diskutere Togplaner og endnu mindre lægge Togplaner. Jeg skal derfor ikke opholde mig videre ved de Bemærkninger, jeg gjorde om Togforbindelsen op gennem Jylland, men kun gøre opmærksom paa, at der synes at være en Misforstaaelse hos Ministeren angaaende mine Udtalelser og de Ønsker, der ere oppe i det nordlige Jylland angaaende de af mig nævnte Togforbindelser. Det kan jo være, at jeg ikke har udtalt mig tilstrækkelig tydeligt, og saa er jeg taknemmelig for at faa Lejlighed til yderligere at gøre det klart. Jeg talte om to Togforbindelser. Den ene, jeg vil kalde den Dagforbindelsen, begynder her i København om Formiddagen og bliver op gennem Jylland Eftermiddagstog, som kommer til Aalborg nogle faa Minutter før Kl. 9; det er Eksprestog til op forbi Hobro, hvor det saa begynder at holde ved nogle enkelte Stationer. Nu sagde den